

“אָתָּה אֱלֹהִים קְרַב אֶל־הָעֵדָה”

רומן הוה אלוהינו:

והשתחווו להדרם רגלו, קדוש הוא: משחה ואקורה בכהנויות, ושמייאל בדוראי עמו, קראים אל יהוה והוא יונגן: בעמוד ענן דבר אליהם. שמייאן עלתו ותקנתם למן יהוה אלהינו אתה עניהם אל נישא היה לתוכם, וניקם על עליותם: רומן יהוה אלהינו והשתחווו לפניו קדשו, כי קדוש יהוה אלהינו:

אשנוי קהה 26 ינואר

ואמך לךם אמת טירשו את:

ארקדים נאנו אונגה لكم לרגשת אלה ארץ ובוחן חלב זרע את ירושה כאליהו ים אשר הבקלאי אחדכם מון העם: והברילם בון הבקלה הטהרה לטמא הובנינה השטמא לטהר ולא תחשך צאת נספחים לכם בבקלה ובשנה ובככל אשר פרטש האדרמה אשורי הבקלאי لكم כו לטמא: והנעם לוי קדשים כי קדוש אני יהוה נאברל אתחם קני כי העם ליהו:

② ולו אחר הבקדים האלה והאללים נשפה את אברם ויאפר אליו כב אברם ויאמר הבני: ליאמר קח נא את יקנין את ייחודה אפריך כי:

אהבתך את יצחק וללה לך אל־ארץ המריה והצלחה שם לעלה על אוך הקרים אשר אמר אליך: נישם אברם בפרק ניכתל, אהת־חמורו ניחך אה־שני נערני אהו ואת יצחק בון ניבקע עצי עלה וגשם נלך אל־המקום אשר־אפרילו האלקום: ביום השלשי נילא ר אברם אה־יעגנו ונרא אה־המקום ברתק: ויאפר אברם אל־ה געריו שב־ולכם של עם־הסמוד נאנו והבעל גלחה עד־ביה ונשתחנה וגשוכה אליכם:

אברם אה־עיגנו ונרא והעה־אל אפר גאנטו שצקה גרגנו ביה לא אברם וניח אה־האל וימלח לעלה פרחת בון: ונרא אברם שם־המקום ההנא יבנה: וראה אשר־אפר גאנטר היט בער יהוה יראה: כי ניטר וראי

③

מצות עשה לעשו כיה לוי מוקן להו מה קרביבם בו הקרבנות: וחונני אלו של פעםם יאנטם פא בונה שנאמר ועשוי טרקי. ח' ג' יון חמאייר

ויהיביאנו לאיון עירך ברחה ולירושלים בית מקדש בשמחת עולם, ולשם בעלה לסתיך את קרבנות חוכותינו, תפידים פסדרם ומופסים קhalbתם. ח' ג' יון חמאייר

④

ושם נעלה ונגראה ונשתחוה לפניה בשלש פעמי רגילינו. בפתחות בתרתך: שלש פעים בשנה, קרא כל וכורך את פני יהוה אל־היה במקום אשר־יבחר, בחת המצות, וב ח |ת השבועות, וב ח |ת הסוכות. ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתוח ידו, כברכת יהוה אלהיך אשר־נתן לך: (עמ' 85)

⑤

מודים אנחנו לך שאתך הוה אלהינו ואלהי אבותינו. לעולם ועד, צור תיננו, מגן ישענו אהת הוה לדור ודדור. נזרה לכותן פך הלהקה על תיננו הפטורם ביראה, ועל נשמותינו הפקודות לך, רעל נסיך שבקל יומם עטנו, רעל נסיך נפל אוטה. וטובותך. שבקל אהת, ערוף־ובקר רכינה איה ואהבהם.

⑥

רחות וחתנו חטאתך לפניה. יהוה מלך רוחמים. רחם עלי וקובל תחננו: יהוה אל־ההנני, יהוה אל־באפק חוץ־הנני, ואל בחרמך חיסרני: חנני יהוה, כי אמלל אני, רפאני יהוה, כי ירדי ירדי ג' יונתן א' ג' יונתן

⑩ ראו ימי ושמחו וכל־זוללה קפאה פיה: פ"י מ"ג
ח' ג' יון חמאייר

אם־האכלנה נשים פרים עלי טפחים אם־הרג במקצת אדריכ בון:
ווגיא:

⑪ אֲזַבְּקִיא כֵּן סְקַלְלָל אָזֵר הַסְּפָלָל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים
עֲזַבְּתָה כֵּן לְזִדְעָה. דַּע פָּזָן קָאָם וְלָאָן אַפָּה
הוֹלֵךְ וְלֹגֶן מַיְ אַפָּה אַטִּיד לְפָנֵי דִין וְשִׁבְוֹן.
ח' ג' יון חמאייר

⑫ הַיּוֹם עֲשָׂלִים וּמָשָׁה
לְשָׁה וּמִים, בְּעַמְרָר:
מִדְשָׁמָאוֹת
ח' ג' יון חמאייר

⑬ והארץ מעוז מכם ותרץ את:
שְׁבָתִיתָה בְּהַשְּׁמָה מֵהֶם וְהָם יְרַצְוּ אֶת־עֲזָנוֹם יְעַזְּבָנָן בְּמִשְׁפְּטֵי מָסִי
וְאֶת־חַקְתֵּי גָּעָלה נְפָשָׁם:
ח' ג' יון חמאייר

⑭ מג והארץ תעוז וגוי יען וביען וגוי. הומרו יען
ויען, על דרכם הומרו (וימיה ט י"ג) על מה טמא
ההאן, על עונס מה מורת, וhomro ו"ל (כ"מ פ"ה) דרכם וה
נטול וכו' עד צמם הקדושים כדור הוה ופירטה וימלט כ'
על עונס מה מורת, פירוט הנטלה דיה, סלוס יטרלן חטמו
מן מה חטלה טלה, טיה לו לנעל הדין ליפרט מס',
ולא מחרן כהאן, ומורטמה פיה נליות נניה מוכה מונמו
נה ערל וטמול טהו מדן מהן:

ויאמר כי על עונס מה מורת, כי סילוחם יטרלן מהן
יטרלן היל נקימת מינעם המתורה, כי נעל דמן
תולה אין מפק מהן מיטנים ננה, ומליינו עוד טהום וכחון
למעלה מוה לו מרלה וגוי וממן מה טנומית, כי מ' סיקינ
עון הנטמעה מהן הילן מס', מעתה הס כי טנעם
לייהם יטרלן מהן הקדושים. זהה חמל יען וביען, וחול
וירט מה הס ה"ט טיטם, וטלר נמשפמי מהן הס
הנטמעה, [וותם] מקמי געלה נפצע פילטם המורה,
כמו טהום נטילת הפלטה הס נמקמי ופירטמה על
טנק המורה:

והיה זה שנת

ש"פ, ואמר בשם רבו הג"מ ואלק בעל
מחבר סמ"ע, מה שכחין גנות בק"ק
וירטשא יותר משאר קהילות ומדינות כי
בחורובן בית ראשון באור ונחישבו בק"ק
וירטמו ואחר כלות שכעים שנים גנות
בכל חוויה הגולים לירושלים ולא רץ
ישראל ואלו אשר היו בוירטמו לא חוו
לא רץ ישראל, וכתבו יושבי ירושלים
לאנשי ק"ק וירטמו שיבאו גם הם לישב
בארץ ישראל כדי שיהיו יכולים לעלות
בשלש רגלים לירושלים שהוא רחוק מאד
מהם, ולא השגיחו על זה וכתבו תשובה
שבו אותם בירושלים הגדולה ואנחנו נדור
פה ירושלים קטנה, כי באותו הפעם היו
חשיבותים מאד בעיני השר והנכרים והיו
עשירים גדולים, ובגעין זה נחרש
עליהם גזירות יותר מאשר קהילות
ומדריניות.

๕๕. ה' האמ' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

הטולה ומפני זה רלית דיבר וספיק יותר ממנה נחלה כגדלו להחטא וללמוד נטולו כמה וכמה ספוקים יחול לו וכן מכאן על
כוליה: מן דוחה לעז. ואחר טהור גע ערחה נא כו' מולע מ' כל' עס נעמה וניוקה:

๕๖. ה' ג' ג' ג' ג'

אָנָּה הוֹנִירָה לְבַצֵּעַ הַרְכָּה וְלִקְרָעַנְהָעֲשָׂה (נִפְרָטָה) רַצְנָה יְנִיפְרָטָה
אַלְמָנָה קָרְבָּה תָּהָל בֵּין אָרֶר לְחָזָה . בֵּין יְשָׁאָל לְעָנָם בֵּין
לְבָבָי לְשָׁתָּה יְשָׁמָעָה . אַבָּט פְּלָקָע דְּתָל עַלְעָן נִטְמָים נִפְרָטָם
לְבָבָאָט פְּשָׁלָום . חַשְׁאָכִים קָבָל תְּבָא וְבָקָם קָבָל שָׁן וְבָקָם קָבָל

מִלְאָה יְמָנָה

וירא את המקום מרחק, מה ראה
ראה ענן קשור בהר, אמר דומה שהוא
מקום שאמר לי הקב"ה להזכיר את בני שם
אמר לירצחך בני רואה אתה מה שאני רואה,
אי' ה'ן, אמר לשני נעריו רואים אתם מה שאני
ראה אי' גאנ'. אמר הויל וחותם אוינו רואה
ואתם אינכם רואים שבו לכם מה עם החטוף.

ס' 11 ג' ג' ג' ג'

(כו) ואבדל אתכם מן העמים להיות לך, אם כי אתם מוכרים
מהם הרי אתם שלוי, ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו
רבי אלעזר בן עזריה אומר מגן שלא יאמר אדים: נפשי קצ
בבשר תהייר, אי אפשר ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשר, ומן
עשה ואבי شبכים גוד עלי, תלמוד לומר: ואבדל אתך
מן העמים להיות לך, שתהא הבלתיים מהם לשם, פורי
מן העבירה ומתקבל עליו על מלכות שמיים.

ג' 2 א' ג'

א"ר הושעה כל מקומות
וילשנאמר מורה לשון דיהא זתיבון והכתיב טורה
ב' קהילת יעקב אמרלית דירא מנין טניה. מן דו
לשי היה משכח כולה:

ר' ג' ג' ג'
ק' ג' ג' ג'
פ' ג' ג'

ח' ג' ג' ג' ג'
ומתבה בסוף מספקיה היה דילמה
מוקט סגולמר מושקה לפון דיבר
ס' פלטט טל בספק למספק
ח' ג' ג' ג' ג' ג'
וילס יירצן פלטן צ'לון
נ' ג' ג' ג' ג' ג'
למזה ופטץ היה בקב' דהף
לפון יוטה ממעט וטוחוק כ' ג'
ח' ג' ג' ג' ג'
ח' ג' ג' ג' ג'
יעקב וממה ט'יך לפון דיבר טל
ח' ג' ג' ג' ג'
ח' ג' ג' ג' ג'
ח' ג' ג' ג' ג'

הטולה ומפני זה רלית דיבר וספיק יותר ממנה נחלה כגדלו להחטא וללמוד נטולו כמה וכמה ספוקים יחול לו וכן מכאן על
כוליה: מן דוחה לעז. ואחר טהור גע ערחה נא כו' מולע מ' כל' עס נעמה וניוקה:

๕๗. ג' ג' ג' ג'

לג א' זונאת הברכה אשר ברכך משה איש האלים אה' בני ישראל לפני
ב' מותה ויאמר יהוה מסני בא' ו/oroch משער למו הופיע מתק פרן
ג' ואתה פרבכת קדרש מימנו אשחת למו: אף חביב עפים כל' קדרשו
ד' בירר והם חצקו לריגלה שא מדברתיה: תורה צינה לנו משה מורה
ה' קהילת יעקב: דלו' ז' ג' ג' ג'

(ד) מורה. ב' במסורת. מורה קהילת יעקב. ונתיו אותה
לכם מורה. והיינו ויתן להם ארחות גוים וגוי' בעבר ישמרו
קיו ותורתינו נצורה:

ג' ג' ג' ג'

וילחמי אתכם לי לעם והייתו לכם
לא ליהם וירעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחות סבלות
מ' מצרים: והבאתי אתכם אליו הארץ אשר נשאתי אתי' למת אהה
לאברכם ליצחק וליעקב וגנתתי אתה לכם מורה אני יהוה:
פ' ג' ג' ג'

פ' ג' ג'

וחוב הארץ והיא טוב. מלבד שאין חווה כתות אי' ולא חבטה
ז' ג' ג' ג'

ג' ג' ג'

ונדריטן

בפסוק ז' למ' מלך עיר הפל לכם נחלה כ'
ונ' ג' ג' טרלה טרלה טקנ'ה למלניות דוד
וירוצ'ו כ': כ' בדליך הכנסים נ' ג' ולו מועלם נ' ג'
הרין טרלאן. וולק נ' ג' סכנת ז' טרלאן זכרכוס
ל' ג' זו ייד וצמ' נ' ג' הרין טרלאן לה' טגטמ'
כ' ג' ז' ג' הימיק בלוועטה מכוון כ' וכ' ג' ג'
וירוכ'ס. חלה הילן הפליגו היללה הקנ'ס למלניות
כ' ג' ג' הס גנוולס צ'יז'ן לאחפנט וקחו'ה ג' ד' טל
ול' ג' ג' כ' ק' ג'
ה' ג'
כ' ג'
ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
ה' ג' ג'

ט' ג' ג' ג'
ט' ג' ג' ג'